

атъ билетъ 1847 година, Априллія 7-го дня № 1485 на 15000 р. среб. Душеприказчики считать по 10-тъ параграфъ; пакъ третій атъ билетъ отъ истā тā година, мѣсяца и день № 1486 на 15000 руб. среб. по 11-тъ параграфъ на завѣтъ атъ ми. — Проценты по четвертый атъ билетъ получавать душеприказчики тѣ съ 12 Априллія 1849 година и относятъ подъ 12-тъ параграфъ на завѣтъ атъ. Но той параграфъ примѣнява ся въ това, чи завѣщани тѣ на Николая Василіевича проценти минувать безъ сѣко участие на Г. Савельева, кимъ братаницъ атъ ми Николая Никифоровича Априлова, кому то и ся даватъ двадесетъ години. Тія проценты завѣщавамъ азъ на братаницъ атъ ми Николая за да ся жени непременно съ Българкѣ, и найпаче съ Габровкѣ, коя то да знае добръ Български, за да учать дѣца та най първо Българскій атъ языкъ. Азъ считамъ, чи Николай не подалечъ отъ три години отъ смъртъ тā ми може да соверши това супружество, що то ако не направи, или не учи дѣца та си Български душеприказчики тѣ, като не получаютъ отъ него писмено увѣреніе за това, иматъ право да му присѣчатъ вѣки проценты тѣ, и да ги оборнатъ въ польза на Габровско то училище. Ако Николай ни добіе чада длѣженъ е да земе за сына млада Габровца. Лесно ся разбира, чи като

βιλλέτον 1847 Απριλ. 7 № 1485 τῆς ποσότητος τῶν 15000 ρουβλίων εἰς τὸν 10 παράγραφον. Παρομοίως ἀνάγουσι καὶ τὸ τρίτον βιλλέτον τοῦ αὐτοῦ χρόνου, μηνὸς καὶ ἡμέρας ὑπὸ № 1486 τῆς ποσότητος 15000 ρουβλ. εἰς τὸν 11 παράγραφον τῆς διαθήκης μου. Τοὺς τόκους τοῦ τετάρτου βιλλέτου τῶν 15000 ρουβ. ἀργ. οἱ ἐπίτροποι με συνάξουσιν ἀπὸ τὰς 12 Απριλίς 1849 ἀκολουθοῦντες μετὴν αὐτῆν ποσότητα κατὰ τὸν 12 παράγραφον τῆς διαθήκης μου. Ὁ παράγραφος ἔμως οὗτος ἀλλάζει κατὰ τοῦτο, ὅτι οἱ ἀφιερωμένοι τῷ πεπαιδευμένῳ Νικολάῳ Βασιλείῳ Σαβέλιεβ τόκοι τρέπονται, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἐνοχλὴν τοῦ κυρίου Σαβέλιεβ πρὸς τὸν ἀνεψιὸν μου Νικόλαον Νινηφόρου Ἀπρίλλοβ, τῷ ὁποίῳ καὶ μετροῦνται εἰς διάστημα 20 χρόνων. Τὸν τόκον τοῦτον τὸν διαλάττω τῷ ἀνεψιῷ μου Νικολάῳ με συμφωνεῖαν νὰ συνέλθῃ εἰς γάμον με Βολγάραν, καὶ μάλιστα με Γαβρολίδισαν, ἢ ὁποῖα νὰ ἤξεύρῃ ἐντελῶς τὴν Βολγαρικὴν γλῶσσαν, ὁποῦ πρῶτον πάντων νὰ ἐκμάθουν τὰ τέχνα τῶν τῶν Βολγαρικῶν. Ὑποθέτω, ὅτι ὁ Νικόλαος ὄχι μακρύτερον τῶν τριῶν χρόνων μετὰ τὴν θανάτῳ μου ἢμπορεῖ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν γάμον τε, τὸ ὁποῖον ἂν δὲν κάμῃ, ἢ δὲν διδάσκῃ τὰ τέχνα τοῦ Βολγαρικῶν, οἱ κύριοι ἐπίτροποι μου μὴ λαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ ἔγγραφον ἀπόδειξις τοῦτου, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διακόψωσι τὴν μακρύτεραν ἀπόδωσιν τῶν τόκων καὶ νὰ τοὺς τρέψωσιν εἰς ὄφελος τοῦ σχολείου Γαβρόβ. Ἐὰν ὁ Νικόλαος εἶναι ἄτεχνος, τότε χρεωστεῖ νὰ υἱοθετήσῃ κανένα νέον ἐκ Γαβρόβου. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν